

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobců: a) **TIPSPORT a.s.**, IČO: 18600824
sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
b) **Tipsport.net a.s.**, IČO: 28178653
sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
c) **CHANCE a.s.**, IČO: 28178815
sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
všichni právně zastoupeni advokátem Mgr. Danielem Čekalem
společníkem AURIXA s.r.o., advokátní kancelář
sídlem Na Florenci 2116/15, Nové město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. **Určuje se**, že provedení místního šetření dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců a) – c) žalovaným na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 3. 2019, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv a č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv, bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovanému **se ukládá povinnost** zdržet se užití obsahu dokumentů zajištěných při místním šetření ze dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců a) – c) v rámci řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 0145/2019, jakož i v rámci jakéhokoli jiného řízení.
- III. Ve zbytku se žaloba **zamítá**.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům a) – c) náhradu nákladů řízení ve výši celkem 33 654 Kč k rukám právního zástupce žalobců a) – c) Mgr. Daniela Čekala, advokáta se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který dle jejich tvrzení započal 12. 3. 2019 šetřením na místě v obchodních prostorách žalobců a jeho důsledky podle nich trvají i nadále a v dané věci lze důvodně očekávat opakování jednání naplňujícího znaky nezákonného zásahu. Žalobci se proto domáhají vyslovení nezákonnosti zásahu žalovaného, zákazu pokračování v porušování práv žalobců a obnovení stavu před zásahem.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě brojili žalobci nejprve proti vymezení předmětu místního šetření. Shrnuli obsah pověření k provedení místního šetření s tím, že předmět místního šetření v pověření považují za nepřiměřeně široký, neurčitý a nejasný a žalovaný ani na žádosti žalobců neupřesnil, jaká důvodná podezření/skutková zjištění k provedení místního šetření má a jak souvisí pověření s důvodným podezřením žalovaného, které má.
3. Zároveň namítli, že při zahájení místního šetření neúspěšně požádali žalovaného o vymezení předmětu místního šetření, a zejména přesné vymezení šetřeného skutku, což jim znemožnilo efektivní a pozitivní přístup k šetření. Zdůraznili, že se jedná o postup zahajovaný z moci úřední a jako takový musí být zahájen v souladu se zákonem. Žalobcům tak zejména není jasné, jakých dohod nebo čeho v oblasti marketingu a sponzoringu se předmětné šetření týká, jakých „dalších“ obchodních podmínek, jakých překážek pro vstup, působení jakých dalších soutěžitelů a jaké rozdělování trhu, kterým jednáním, jakým způsobem a v jaké oblasti měli toto způsobit. Není ani zřejmé, jakého časového období se šetření týká a jakou vazbu má předmět šetření na získané podezření, resp. údajný

podnět, indicii (indicie) k zahájení místního šetření. Žalovaný popsal podle nich předmět šetření tak, aby pokrýval prakticky cokoli a aby umožnil svévolné zajišťování libovolných materiálů žalobců. Zároveň namítli, že chybí geografické vymezení a časové vymezení „*minimálně od roku 2013*“ zahrnuje vlastně jakékoli časové období od samotného založení žalobců jako právnických osob až po dnešní den. Současně žalobci zdůraznili, že tato nezákonnost má přesah i do budoucna, protože žalovaný nadále vede nezákonně zahájené řízení o přestupku žalobců, nadále zadržuje písemnosti nezákonně zajištěné u žalobců a nadále hrozí potenciálně žalobcům uložením sankce.

4. Poukázali na to, že žalovaný jako důvod omezení tohoto zpřístupnění uvedl, že podnět je předmětem obchodního tajemství. Dle informací uvedených žalovaným mělo být obchodní tajemství vyznačeno podavatelem až 19. 4. 2019, do té doby byl podnět absolutně nepřístupný, resp. žalobcům nebyla známa jakákoliv skutečnost o podnětu až do 29. 4. 2019, kdy žalovaný zpřístupnil pouze část podnětu, s tím že zbývající část podnětu je obchodním tajemstvím en bloc. Ze zpřístupněné části podnětu podle žalobců není možné určit, zda je předmět šetření, místní šetření, resp. řízení legální a zabavené dokumenty při místním šetření legálně zabavené, či nikoliv a podnět zcela zřejmě nekryje jejich rozsah. Podle žalobců žalovaný uvěřil bez dalšího informacím uvedeným v podnětu a zahájil jak místní šetření, tak i správní řízení, aniž by zjistil všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Následně se vyjádřili žalobci k jednotlivým skutečnostem, které zjistili ze správního spisu a které měly být podkladem pro místní šetření s tím, že jedinou snahou společnosti SAZKA a.s. (dále též SAZKA), jako hlavního oznamovatele, je poškodit žalobce a získat tak konkurenční výhodu. Žalobci jsou přesvědčeni, že postup SAZKA je odvetným jednáním, neboť byli to naopak v minulosti žalobci, kteří tohoto soutěžitele upozorňovali na nekalosoutěžní jednání.
5. V dalším bodu žaloby popsali žalobci průběh místního šetření ze dne 12. 3. 2019 s tím, že žalovaný odmítl upřesnit klíčová hesla pro prověřování médií a s ohledem na počet pracovníků žalovaného nebylo možné, neboť nebylo v silách žalobců, resp. jejich zaměstnanců, sledovat všechny prováděné postupy.
6. K zajištěným dokumentům poukázali na to, že většina zabavených dokumentů představuje osobní a interní komunikaci, jež z podstatné části představuje kusé části emailové komunikace, navazující na interní porady či obchodní jednání a jsou tak bez kontextu a nemohou dávat smysl. Ve zbytku jde pak o informace ohledně strategie na trhu, včetně cenové, resp. produktové strategie, cen a představuje tak citlivou komunikaci pro žalobce, a to zejména v rovině osobní, jakož i obchodní tajemství žalobců. Žádný z dokumentů nedokazuje jakoukoliv údajnou spolupráci, resp. dlouhodobou spolupráci, rozdělení trhu, vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů, koordinaci týkající se manipulačních poplatků a jakýchkoliv obchodních podmínek, vytváření a nastavení sázkových kurzů, soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, výměnu obchodně citlivých informací, a to od r. 2013.
7. V dalším bodu žaloby brojili žalobci proti obsahu oznámení o zahájení správního řízení, které považují za neurčité, obecné, bez dostatečně konkrétního vymezení údajného jednání žalobců/ skutku, který je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže a důkazní opory ve spisech žalovaného vedených v této věci.

8. V sedmém bodu se žalobci domáhali ochrany jejich obchodního tajemství, které mělo být obsaženo v zabavených dokumentech.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve velmi obsáhlém vyjádření, ve kterém se vyjádřil předně k podnětům a k jeho důvodnému podezření, které vedlo k provedení místního šetření u žalobců.
10. Konstatoval, že během jednání konaného dne 29. 6. 2017 obrátila SAZKA s podnětem ve smyslu § 42 zákona č. 500/2004 S., správní řád, ze dne 29. 6. 2017. V tomto podnětu SAZKA tvrdila, že žalobci, společnost FORTUNA GAME a.s. (dále též FORTUNA) a Asociace provozovatelů kurzových sázek (dále též „Asociace“) se dopustili protisoutěžního jednání tím, že *„na půdě uvedeného spolku tyto společnosti protiprávně (i) uzavřely dohodu o rozdělení trhu s kurzovými sázkami na území České republiky a (ii) vyměňovaly si citlivé informace o jejich budoucím chování na trhu.“* Následně žalovaný shrnul obsah jak tohoto podnětu, tak jejich následujících doplnění. Poukázal i na další jednání ze dne 5. 3. 2018 SAZKY s pracovníky žalovaného. Konstatoval, že též obdržel podnět k zahájení správního řízení od Mgr. M. G., právního zástupce nespécifikované zahraniční online sázkové kanceláře, datovaný ke dni 20. 12. 2018, kterým byl upozorněn na možné protisoutěžní jednání společností TIPSPORT a FORTUNA formou skupinového bojkotu a rozdělení trhu, přičemž popisované jednání v základních aspektech odpovídalo podání SAZKY. Žalovaný vyhodnotil tato podání jako věrohodná, podněty vykazovaly vysoký stupeň orientace jejich podavatelů ve stavu hospodářské soutěže na dotčeném trhu a shodovaly se v popisu tvrzeného protisoutěžního jednání.
11. K samotnému místnímu šetření uvedl, že jako *právní důvod místního šetření* bylo uvedeno prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále též ZOHS) a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též SFEU), které žalovaný spatřuje v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě čtyř konkretizovaných subjektů vč. žalobců, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající ve výměně obchodně citlivých informací, v koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, v koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů, v koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek, ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a v rozdělování trhu a zákazníků, ke kterému mohlo docházet jak formou přímé bilaterální nebo multilaterální spolupráce mezi soutěžiteli, tak nepřímou prostřednictvím/v rámci Asociace v oblasti kurzového sázení v České republice, minimálně od roku 2013. *Důvodnou indicií pro provedení místního šetření* bylo podání doručené žalovanému upozorňující na dlouhodobou koordinaci aktivit uvedených soutěžitelů. *Účelem místního šetření* pak bylo prověření obchodních záznamů a zajištění kopií obchodních záznamů týkajících se shora vymezeného podezření z možného porušení § 3 odst. 1 ZOHS a článku 101 SFEU. Následně shrnul, jaké dokumenty byly při místním šetření zajištěny a jak s nimi poté nakládal.
12. Dále se ve svém podání žalovaný zabýval judikatorními východisky a splněním zákonných požadavků a sledovaným legitimním cílem šetření. Konstatoval, že místní šetření mohou

být prováděna jako součást sektorových šetření prováděných žalovaným či za účelem ověření konkrétního podezření z možného spáchání přestupku. Toto podezření se v žádném případě nerovná prokázání spáchání přestupku. Ze samotné podstaty místního šetření jako vyšetřovacího nástroje žalovaného vyplývá to, že slouží k získání dalších podkladů, informací a dokumentů, o jejichž existenci žalovaný předem nevěděl, ale které mu umožňují rozkrýt povahu a rozsah jednání, které je předmětem šetření.

13. Podle žalovaného při provádění místního šetření, které má být tvrzeným nezákonným zásahem, žalovaný postupoval na základě svého zákonného oprávnění vyplývajícího z § 21f ZOHS. Místní šetření bylo provedeno na základě pověření předsedy žalovaného. Pověření obsahují všechny formální náležitosti vyplývající z § 21f odst. 5 ZOHS. V Pověření je popsán předmět a účel šetření (tj. legitimní cíl). V pověření byly obsaženy i informace o tom, jaké skutečnosti byly základem uvedeného podezření z narušení hospodářské soutěže. Žalobci tedy byli prokazatelně seznámeni s tím, jaký legitimní cíl místní šetření sledovalo a z čeho toto podezření žalovaného vychází.
14. V případě námitek stran vymezení předmětu pověření označil argumentaci žalobců za lživou, neboť si dovolili ve prospěch svých tvrzení zcela záměrně vynechat podstatnou část tohoto vymezení vztahující se k místnímu a časovému hledisku. Podle jeho názoru měl takové indicie, které ho opravňovaly k provedení napadeného místního šetření, v pověření byl pro žalobce velmi zřetelně popsán právní důvod a účel místního šetření, který úvodnímu podezření odpovídal. S indiciemi, které žalovaného k provedení místního šetření vedly, pak byli žalobci též seznámeni.
15. K ochraně obchodního tajemství uvedl, že SAZKA vyznačila obchodní tajemství ve svém podnětu dne 26. 4. 2019 a do té doby bylo chráněno celé její podání. Následně dne 29. 4. 2019 žalobci při nahlížení do spisu obdrželi od žalovaného USB disk s podnětem SAZKY bez jejího obchodního tajemství. Argumenty žalobců o tom, že bez znalosti výše uvedených dokumentů nejsou schopni řádně uplatňovat svá procesní práva, jsou vzhledem k povaze zmíněných dokumentů zcela liché a účelové, neboť žalobci se tímto způsobem evidentně snaží dostat k obsahu, který spadá pod ochranu obchodního tajemství. Částečným zneprístupněním části spisové dokumentace nedošlo k takovému zásahu do procesních práv žalobců, který by nebylo možné ospravedlnit nutností chránit práva jiných soutěžitelů, zde jejich obchodní tajemství.
16. K dílčímu argumentu žalobců, který se týká délky trvání napadeného místního šetření, uvedl, že nelze předem odhadnout délku žádného místního šetření. Žalovanému ani nelze klást za vinu, že v možnostech žalobců nebylo, aby jejich zástupci zajistili sledování všech pracovníků žalovaného za všech okolností. Napadenému místnímu šetření byli kromě zaměstnanců žalobců přítomni též dva jejich právní zástupci a žalovaným nijak omezováni nebyli. Pokud jde o odmítnutí pracovníků žalovaného sdělit žalobcům předem klíčová slova, podle kterých měl být prohledán obsah počítačů a mobilních telefonů, tak žalovaný žádnou takovou povinnost nemá. Celý průběh napadeného místního šetření je podrobně popsán v protokolu.
17. Ve vztahu k zajištěným dokumentům konstatoval, že žádný neobsahuje soukromou osobní komunikaci pracovníků žalobců. Pokud jde o interní komunikaci v rámci šetřených soutěžitelů, tak není vyloučeno, jak žalobci tvrdí, že obsahují kusé informace a mohou

dávat smysl až v širším kontextu. To ale neznamená, že žalovaný nemohl takové dokumenty při místním šetření převzít. Jejich vyhodnocování bude probíhat v rámci správního řízení. Stejně tak ani obsažené obchodní tajemství není na překážku převzetí dokumentů, neboť žalovaný obchodní tajemství jednotlivých soutěžitelů důsledně chrání. Pokud jde o rok 2013, jakožto údaj zvolený žalovaným pro specifikaci časového období, během kterého se mělo odehrávat podezřelé protisoutěžní jednání, vycházel žalovaný z druhého doplnění podnětu SAZKY. Dále shrnul obsah zabavených dokumentů s tím, že tato dokumentace se tedy jednoznačně kryje s předmětem pověření (rozsahem úvodního podezření).

18. Žalobní bod týkající se oznámení o zahájení správního řízení podle žalovaného nijak nesouvisí se zákonností provedeného místního šetření.
19. Žalovaný je tedy přesvědčen, že při provádění místního šetření v obchodních prostorách žalobců dne 12. 3. 2019, ani při vedení předběžného šetření podnětu sp. zn. P0400P/2017 nepřekročil své zákonné pravomoci. Místní šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění dle § 21f ZOHS se všemi formálními náležitostmi a poučeními. Jejich provedení sledovalo legitimní cíl, tj. prověření důvodného a konkrétního podezření z porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 SFEU. Toto podezření bylo žalobcům sděleno a bylo řádně zdokumentováno. Vymezení předmětu pověření k provedení místního šetření pak zcela odpovídalo tomuto podezření. V rámci samotného místního šetření byly vyhledávány a převzaty pouze dokumenty přímo související s podezřením. Místní šetření tak vyhoví v testu přiměřenosti sledovanému legitimnímu cíli co do vhodnosti, délky i rozsahu.

IV. Posouzení věci

20. Krajský soud v Brně při posouzení věci vyšel ze žalobních bodů tak, jak je přednesli s odkazem na podanou žalobu žalobci při jednání.

K výroku I. rozsudku

21. Tj. na prvním místě se musel zabývat zákonností místního šetření s ohledem na tvrzenou nedostatečnost důvodného podezření žalovaného, jako základu pro provedení místního šetření.
22. Teprve následně se soud zabýval otázkami spojenými s vlastním místním šetřením, které žalobci specifikovali jako nedostatečné vymezení skutku pro zahájení správního řízení, nesdělení konkrétních klíčových slov pro vyhledávání v dokumentech a s tím související otázky porušení práva na spravedlivý proces.
23. V případě zákonnosti místního šetření nemohl zdejší soud pominout rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 10. 2019, č. j. 62A 77/2019-202, neboť k místnímu šetření žalovaného v prostorách společnosti FORTUNA GAME a.s. došlo na základě shodného podnětů SAZKY ve spojení s podáním Mgr. G. Soud proto připojil spis Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 62A 77/2019, z něhož jako důkazy četl shodné listiny, které jako důkaz provedl senát 62A v citované věci, tj. printscreen z webových stránek fotbalového klubu AC Sparta Praha, printscreen z webových stránek fotbalového klubu SK Slavia Praha, printscreen z webových stránek FORTUNA – kurzový lístek pro sázky – Hokej, 1. Česko, printscreen z webových stránek TIPSPORT kurzový lístek pro sázky – lední

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

hokej, Česká Tipsport extraliga, printscreen z webových stránek TIPSPORT kurzový lístek pro sázky – fotbal, 1. česká liga, printscreen z webových stránek FORTUNA – kurzový lístek pro sázky – Fotbal, Fortuna:Liga, printscreen z webových stránek hokejového klubu HC Kometa Brno a printscreen z webových stránek hokejového klubu HC Oceláři Třinec.

24. Při podstatné shodě námitek stran nezákonnosti místního šetření a s ohledem na shodné důkazy dospěl zdejší soud ke shodným závěrům jako senát 62A v citované věci.
25. Pokud jde o posouzení věci samé, vyšel zdejší soud z toho, že přezkum místních šetření uskutečněných podle § 21f ZOHS cestou žaloby podle § 82 s.ř.s. má směřovat k ochraně před svého druhu svévolí správního orgánu (žalovaného), jež by se projevovala coby uskutečňování tzv. rybářských výprav, tj. šetření fakticky naslepo bez dostatečně konkrétních a věrohodných indicií o protisoutěžním jednání, aniž by se však již muselo jednat o konkrétní důkazní prostředky či z nich už plynoucí důkazy, neboť k tomu právě místní šetření teprve směřuje (má směřovat). Přezkum místních šetření uskutečněných podle § 21f ZOHS cestou žaloby podle § 82 s.ř.s. by měl zajišťovat korektní a rozumnou míru ochrany před takovou svévolí, podle zdejšího soudu by se však neměl stát každodenním univerzálním nástrojem ke zpochybňování podkladů, které k místnímu šetření vedly, či důkazů, které v rámci místního šetření byly získány, a to ještě v době, kdy správní řízení o podezření z protisoutěžního jednání, které jako celek teprve vede ke shromáždění skutkového podkladu a jeho hodnocení, stále běží. Tento přezkum by neměl být ani cestou k otevírání podrobné polemiky ohledně míry, v jaké již před uskutečněním místního šetření mohl (měl) žalovaný protisoutěžní jednání pokládat za prokázané, ani cestou ke zpochybňování důvodnosti nejrůznějších podnětů, které proti soutěžitelům míří a na jejichž základě žalovaný pojmá podezření z protisoutěžního jednání, ani cestou, jak přimět soud k vyslovení závěru, že žalovaný by fakticky již před zahájením místního šetření musel mít najisto postaveno, jaké přesné důkazy hledá (tj. co přesně v nich má být obsaženo), neboť v takovém případě by již žádné místní šetření probíhat nemuselo (pokud by žalovaný přesně věděl, co má být v důkazech obsaženo, pak by je již musel mít k dispozici). Tento přezkum by rovněž neměl být pokládán ze strany soutěžitelů za efektivní a přitom lehce zneužitelný nástroj, kterak dosáhnout průběžného hodnocení skutkového stavu ze strany soudu či kterak alespoň žalovanému průběh správního řízení komplikovat faktickou ingerencí soudu do procesu dokazování či dovoláváním se ze strany soutěžitelů hodnotících úsudků soudu ohledně průběžného skutkového podkladu a z něj v aktuální fázi správního řízení plynoucích skutkových zjištění a očekáváním, že žalovaný bude v rámci procesní obrany vyjevovat své úsudky, které mají své místo až v jeho rozhodnutí ve věci samé, popř. v tzv. sdělení výhrad (§ 21b ZOHS, § 7 odst. 3 ZOHS). Místní šetření musí sloužit nikoli k nalezení podkladu, o jehož existenci a konkrétním obsahu žalovaný předem jistě ví, nýbrž k eventuálnímu získání podkladu, o jehož existenci žalovaný předem neví, avšak který žalovanému umožní osvětlit či rozkrýt povahu jednání, které je předmětem již existujícího (z předcházejících indicií reálně dovoditelného) podezření z protisoutěžních aktivit; musí být žalovanému umožněno, aby teprve v rámci místního šetření opatroval poznatky, které mu ještě nejsou známy co do jejich existence či obsahu, a to tím spíše v situacích, kdy žalovanému vznikne reálné podezření z dlouhodobější protisoutěžní koordinace.

26. Právě uvedené vedlo zdejší soud mj. k tomu, aby se blíže nezabýval žalobcem nastolenou otázkou z(ne)přístupňování dokumentů žurnalizovaných ve správním spisu s odkazem na obchodní tajemství (to je otázkou dodržení procesních práv v rámci běžícího správního řízení).
27. Místní šetření proběhlo v režimu § 21f ZOHS. Sama skutečnost, že místní šetření bylo *stricto sensu* zákonné (to znamená, že § 21f ZOHS takové šetření umožňuje) a z obecného pohledu v souladu s legitimními cíli (to – jednoduše řečeno – znamená s cílem chránit hospodářskou soutěž), ještě neznamená, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo takto přiměřené, muselo by vyhovět v testu vhodnosti, délky a rozsahu. Toto východisko zdejší soud považuje za východisko již ustálené (zdejší soud z něj vycházel např. v rozsudcích ze dne 23. 3. 2017 ve věci sp. zn. 62 A 236/2016, ze dne 31. 3. 2017 ve věci sp. zn. 29 A 165/2016, ze dne 29.5.2017 ve věci sp. zn. 30 Af 29/2016, ze dne 6. 3. 2018 ve věci sp. zn. 62 Af 92/2016 atd.) a ani v nyní posuzované věci se od něj nehodlá odchylovat.
28. Pokud jde o posouzení vhodnosti místního šetření (ve smyslu adekvátnosti využití tohoto procesního institutu vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, jaké byly dány na počátku místního šetření) a rozsahu místního šetření (ve smyslu dodržení rámce, který by byl předem jasně vymezen) v rámci testu nezbytnosti (přiměřenosti shora uvedenému legitimnímu cíli), zdejší soud posuzoval, jaká konkrétní skutková zjištění měl žalovaný k dispozici před zahájením příslušného místního šetření.
29. Pověřením k provedení místního šetření č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, ze dne 11. 3. 2019 pověřil předseda žalovaného vybrané zaměstnance žalovaného k provedení šetření na místě dle § 21f ZOHS v obchodních prostorách Tipsport.net a.s. na adrese Beroun - Centrum, Politických vězňů 156.
30. Pověřením k provedení místního šetření č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv, ze dne 11. 3. 2019 pověřil předseda žalovaného vybrané zaměstnance žalovaného k provedení šetření na místě dle § 21f ZOHS v obchodních TIPSPORT a.s. na adrese Beroun - Centrum, Politických vězňů 156.
31. Pověřením k provedení místního šetření č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv, ze dne 11. 3. 2019 pověřil předseda žalovaného vybrané zaměstnance žalovaného k provedení šetření na místě dle § 21f ZOHS v obchodních prostorách CHANCE a.s. na adrese Beroun - Centrum, Politických vězňů 156.
32. Vše za účelem „...prověření obchodních záznamů a zajištění kopií obchodních záznamů týkajících se shora vymezeného podezření z možného porušení § 3 odst. 1 zákona a článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie...“. Z pověření zdejšímu soudu vyplývá, že žalovaný pojal podezření o protiprávním jednání žalobce v tomto rozsahu, který spočíval: „ve výměně obchodně citlivých informací, v koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, v koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů, v koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek, ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků, ke kterému mohlo docházet

jak formou přímé bilaterální nebo multilaterální spolupráce mezi soutěžiteli, tak nepřímo prostřednictvím/v rámci Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s.... v oblasti kurzového sázení v České republice minimálně od roku 2013...“.

33. Shodně bylo vymezeno prověřované jednání v jednotlivých protokolech z jednotlivých místních šetření ze dne 12. 3. 2019 a obdobně lze shrnout protiprávní jednání, které bylo popsáno v podnětech SAZKY a Mgr. G. Podle pověření k provedení místního šetření bylo důvodnou indicií pro provedení šetření „...podání doručené Úřadu upozorňující na dlouhodobou koordinaci aktivit uvedených soutěžitelů... Další informace byly zjištěny Úřadem z vlastní činnosti a týkají se rovněž aktivit dotčených soutěžitelů a stavu konkurenčního prostředí v oblasti kurzového sázení v České republice...“.
34. Žalovaný v pověření k provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce identifikoval možné porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie takto: 1) výměna obchodně citlivých informací, 2) koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, 3) koordinace při vytváření a nastavení sázkových kurzů, 4) koordinace týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek, 5) vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a 6) rozdělování trhu a zákazníků. Důvodné indicie měly pramenit z podání, jednoho (později doplněného) od žalobce konkurenta (SAZKA) a druhého anonymního (Mgr. G.), a dále z informací z médií (to by mohlo odpovídat údajům údajně zjištěným „z vlastní činnosti“, jež se měly týkat „rovněž aktivit dotčených soutěžitelů a stavu konkurenčního prostředí v oblasti kurzového sázení v České republice“).
35. Ve vztahu k výměně obchodně citlivých informací je z podnětu SAZKY ze dne 29. 6. 2017 zřejmé, že k výměně informací mělo docházet zejména v rámci Asociace, jak mělo být patrné z jejích stanov. Podle podnětu SAZKY byla FORTUNA i skupina TIPSPORT zakládajícími členy Asociace. Je pravdou, že podle stanov Asociace, které procházejí správním spisem, členové spolku společně usilují (odst. 2.2 stanov) o to, aby se stali uznávanou platformou společných zájmů subjektů podnikání v oblasti kurzových sázek v České republice (odst. 2.2.1), aby společně vytvářeli odborný pohled na klíčové otázky rozvoje podnikání v oblasti kurzových sázek a aktivit s tímto podnikáním spojených (odst. 2.2.2), aby prezentovali a prosazovali společné zájmy na příslušných fórech, vůči státní správě a v mezinárodním kontextu, pokud to ovlivňuje podnikání v oblasti kurzových sázek v České republice (odst. 2.2.3); za účelem splnění těchto cílů má Asociace zabezpečovat výměny informací o současném stavu, trendech vývoje v oblasti kurzových sázek v České republice a v ostatních zemích (odst. 2.3.2).
36. Takto vymezená část cílů a činnosti Asociace podle stanov může indikovat, že Asociace mohla sloužit jako platforma pro výměnu obchodně citlivých informací, aniž by to ještě bylo důkazem takového jednání, to je však podle zdejšího soudu třeba navíc zasadit do kontextu dalších částí stanov, zejména odst. 2.2.4, podle kterého členové spolku usilují o to, aby se spolek stal společným fórem prosazujícím otevřené a rovnoprávné podmínky ve volné a svobodné hospodářské soutěži podle transparentních pravidel. Samotná shoda adresy sídla Asociace a jejích členů sice může operativní výměnu informací usnadňovat, žádným reálným indikátorem protisoutěžního jednání ve smyslu § 3 odst. 1 ZOHS ještě

není, natož důkazem, a to ani v kontextu stanovami zmiňovaného záměru vyměňovat si informace a „spolupracovat“; jestliže podle stanov mělo v rámci Asociace docházet k „přiznané“ výměně informací a ke spolupráci mezi jejími členy, nevyplývá z této skutečnosti, že mělo jít o činnost nezákonnou ve smyslu § 3 odst. 1 ZOHS. Ve vztahu k výměně obchodně citlivých informací měl tedy žalovaný k dispozici pouze tvrzení obsažené v podnětu SAZKY ze dne 29. 6. 2017, podle něhož Asociace „zjevně“ slouží jako platforma k tomu, aby její členové (včetně žalobců) mohli diskutovat citlivé obchodní záležitosti. Jde pouze o tvrzení, žádnou reálnou konkrétní indicii žalovaný před uskutečněním místního šetření podle obsahu správního spisu k této otázce k dispozici neměl.

37. Pokud jde o podezření z koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, pak tvrzení v tomto směru SAZKA v podnětu ze dne 29. 6. 2017 opírala zejména o marketingové rozdělení trhu mezi FORTUNOU a žalobci podle v České republice nejpopulárnějších sportů (fotbal a hokej). Zatímco FORTUNA se měla zaměřovat na tuzemský fotbal, skupina TIPSPORT se měla zaměřovat na lední hokej. Soutěžitelé tak měli získávat reklamní prostor za nižší cenu. Ačkoli v podnětu ze dne 29. 6. 2017 a v navazujících doplněních je u části skutkových tvrzení odkazováno na zdroje informací, v případě tvrzeného rozdělení aktivit jednotlivých soutěžitelů dle jednotlivých sportů nebyl v podnětu zdroj těchto údajů uveden. Správním spisem neprochází žádná listina, a to ani pocházející od SAZKY, ani z eventuálního navazujícího prověřování žalovaného, ze které by byla patrna reálná indicie ohledně rozdělení trhu, jež by mohlo například (podle tvrzení SAZKY) vyústit v získávání výhodnějších cenových podmínek ohledně reklamního prostoru. Podstatné podle zdejšího soudu je, že prostor pro prověření tvrzeného marketingového rozdělení žalovaný měl, a to i cestou veřejně přístupných zdrojů, aniž by však tento prostor využil.
38. Zjišťoval-li zdejší soud namátkou, jak se tvrzené marketingové rozdělení promítá v otázce sponzoringu jednotlivých klubů nejvyšší tuzemské hokejové a fotbalové soutěže, pak údaje v tomto směru dostupné jsou a tyto údaje navíc samy o sobě tvrzení SAZKY, na nichž zřejmě bylo založeno podezření, které vyústilo v místní šetření zaměřující se na koordinaci soutěžních aktivit v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, nepotvrzují. Jak vyplynulo z dokazování u jednání soudu, kupř. u fotbalových klubů AS Sparta a SK Slavia je v případě SK Slavia FORTUNA sponzorem, v případě AC Sparta je TIPSPORT generálním partnerem a FORTUNA tzv. platinovým partnerem. Konkrétní pochybnosti v tom směru, že by tomu mělo být jinak nebo že by tato skutečnost byla výsledkem koordinace, o podklady žurnalizované ve správním spisu opřeny nejsou. Jak také vyplynulo z dokazování u jednání soudu, v případě hokejových klubů nejsou mezi oficiálními sponzory Komety (vítěz nejvyšší hokejové soutěže 2017/2018) uváděni ani TIPSPORT/CHANCE, ani FORTUNA, v případě HC Třinec (vítěz nejvyšší hokejové soutěže 2018/2019) rovněž ne. Ani v tomto případě konkrétní pochybnosti v tom směru, že by tomu mělo být jinak nebo že by tato skutečnost byla výsledkem koordinace, o podklady žurnalizované ve správním spisu opřeny nejsou. Jestliže žalovaný v důsledku vstupních informací poskytnutých SAZKOU neprovedl ani zběžné ověření informací o koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, přestože tyto údaje byly dostupné na oficiálních www stránkách jednotlivých sportovních klubů, a z kopií seznamu sponzorů náhodně vybraných hokejových a

fotbalových klubů nejvyšších tuzemských lig je zřejmé, že tvrzení SAZKY o rozdělení marketingových aktivit neplatí absolutně, pak podle zdejšího soudu žalovaný nedisponoval žádnými reálnými konkrétními indiciemi o koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů. To, že skupina TIPSPORT/CHANCE je generálním partnerem hokejové nejvyšší soutěže, zatímco FORTUNA je generálním partnerem nejvyšší fotbalové soutěže, za dostatečnou indicii o koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu, samo o sobě bez dalšího, považovat nelze. Nadto z výroční zprávy CHANCE za rok 2015, která prochází správním spisem, je patrné, že CHANCE byla „titulárním partnerem“ CHANCE futsal ligy a z novinového článku založeného ve správním spisu „Sázkovky bojují o ulici“ ze dne 11. 2. 2019 je zřejmé, že TIPSPORT byl sponzorem AC Sparta. Tvrzení o tom, že soutěžitelé FORTUNA a skupina TIPSPORT/CHANCE skokově navýšili výdaje na marketing, aby zamezili vstupu na trh zahraniční konkurence a tím si vynutili exkluzivitu sponzorských vztahů, ze spisu – vyjma obecných tvrzení SAZKY a anonymního soutěžitele zastoupeného Mgr. G. (podání ze dne 20. 12. 2018) – nevyplývá vůbec. Obdobně tvrzení SAZKY obsažené v doplnění podnětu, které bylo doručeno žalovanému dne 27. 2. 2019, že skupina TIPSPORT nově disponuje vysílacími právy k hokejovým zápasům a společně s FORTUNOU koordinovala reklamní aktivity na www stránkách sport.cz a společně měli zajištěn exkluzivní reklamní prostor v sezóně 2018/2019 na O2 TV Sport, nebyla žalovaným jakkoli ověřována (viz bod 67 rozsudku). Podklady žurnalizované ve správním spisu tedy podle zdejšího soudu neindikují žádnou koordinaci aktivit v oblasti marketingu a sponzoringu, jež by zavdávala podezření z protisoutěžního postupu v rozporu s § 3 odst. 1 ZOHS.

39. Dalším z prověřovaných okruhů protisoutěžního jednání měla být údajná koordinace soutěžitelů při vytváření a nastavení sázkových kurzů. SAZKA v doplnění podnětu ze dne 9. 1. 2018 uvedla, že „...si společnosti FORTUNA a TIPSPORT/CHANCE vzájemně rozdělily trh zřejmě i v tom smyslu, že FORTUNA bude mít výsostné postavení včetně lepších kurzových nabídek...“. Podle doplnění podnětu ze dne 9. 1. 2018 měly být lepší kurzy nabízeny skupinou TIPSPORT/CHANCE, neboť k jejich stanovení byl využíván sofistikovaný automatizovaný systém. Přesto měla výhodnější kurzy ve fotbale nabízet FORTUNA, zatímco v hokeji tomu bylo naopak, což měl být výsledek dohody na hladinách sázkových kurzů. To, že skupina TIPSPORT/CHANCE vyvíjela informační systém sloužící k „významnému zlepšení systému rizik“, bylo uvedeno ve výroční zprávě TIPSPORTU za rok 2015, která byla založena do správního spisu. Samotnou snahu soutěžitele o minimalizaci nákladů a rizik nepochybně nelze považovat za protisoutěžní jednání. Podnět SAZKY ze dne 29. 6. 2017 a jeho navazující doplnění konkrétní podklady, v rámci kterých by bylo možné identifikovat indicie o možné koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů, neobsahoval. Takové prověření se přitom – i tu na základě pouhého přístupu k veřejně dostupným zdrojům – žalovanému nabízelo.
40. Zdejší soud využil stejného dokazování jako senát 62A a zkusmo porovnal sázkové kurzy na www stránkách společností FORTUNA a TIPSPORT na zápasy v nejvyšší fotbalové i hokejové lize – v rámci fotbalové soutěže všechny zápasy 8. kola nejvyšší soutěže ve dnech 31. 8. 2019 a 1. 9. 2019, v rámci hokejové soutěže zápasy 1. kola pořádané ve dnech 12. 9. 2019 a 13. 9. 2019. Jak vyplynulo z dokazování u jednání soudu, v případě fotbalových kurzů je patrné, že FORTUNA vskutku nabízela výhodnější kurz na výhru favorita (u

sedmi z osmi zápasů), u ostatních variant výsledku (remíza či výhra soupeře) nabízel lepší kurz TIPSPORT. Tato zjištění, týkala-li by se delšího časového období (nikoli soudem namátkou zvoleného jediného ligového kola) a především časového období, na které se místní šetření zaměřovalo, tedy za určitých okolností mohla vést k podezření o případné koordinaci výše kurzů na vítěze fotbalové soutěže, žalovaný však žádné šetření v tomto smyslu nevedl (správní spis o tom žádný poklad neobsahuje). Nadto v případě hokejových zápasů FORTUNA nabízela na favorita zápasu vyšší kurz (oproti TIPSPORT) u 3 ze 7 zápasů; u zbylých zápasů na favorita stanovila FORTUNA shodný kurz jako TIPSPORT ve 2 případech, dvakrát pak nabízel výhodnější kurz na vítěze TIPSPORT. U ostatních variant výsledku výhodnější či shodné kurzy jako FORTUNA nabízel také TIPSPORT. V případě hokejových zápasů tedy výhodnější kurzy (na favorita) nabízela FORTUNA a nikoli TIPSPORT a je tak patrné, že tvrzení o výhodnějších kurzech na lední hokej – alespoň ve vztahu k 1. kolu nejvyšší tuzemské hokejové soutěže – nelze pokládat za dostatečnou indicii ohledně protisoutěžní koordinace.

41. Přestože veřejně přístupné zdroje mohly nabízet podklady, z nichž by se mohla jevit případná korelace mezi „výhodností“ sázkových kurzů a jednotlivými sporty (fotbalem a hokejem) ve vztahu k soutěžitelům, správní spis žádný podklad z doby předcházející místnímu šetření v tomto směru neobsahuje. Místní šetření tedy podle zdejšího soudu proběhlo v situaci, kdy žalovaný měl k dispozici pouze obecné tvrzení SAZKY, nikoli reálný konkrétní podklad zakládající důvodné podezření o koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů.
42. Ve vztahu ke koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky/na pobočkách i na internetu či on-line je z novinových článků procházejících správním spisem patrné, že FORTUNA a TIPSPORT zrušily manipulační poplatek u sázení přes internet dva dny po sobě v únoru roku 2013; byť v novinovém článku „*Tichá revoluce: Tipsport a Fortuna daly sázkařům stamiliony. A srovnaly handicap*“ je uvedeno, že manipulační poplatek pro sázky podávané přes internet byl zrušen až v roce 2019, v kontextu zbylých novinových příspěvků je zjevné, že jde o omyl a manipulační poplatek byl zrušen u TIPSPORT a FORTUNA v únoru roku 2013. Manipulační poplatky za podání sázky na kamenné pobočce byly společností FORTUNA i skupinou TIPSPORT zrušeny ve stejný den v únoru roku 2019. O tom, že manipulační poplatky za podání sázky prostřednictvím internetu či na kamenné pobočce zrušila ve stejný den či den následující FORTUNA a TIPSPORT, není v nyní posuzované věci sporu a zrušení manipulačního poplatku včetně časových souvislostí má oporu v podkladech založených ve správním spisu. Totožné kroky (tu zrušení manipulačního poplatku) učiněné různými soutěžiteli na shodném relevantním trhu uskutečněné v jednom dni či v den následující mohou vést k určitému podezření o koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků, to však ještě nic nevypovídá o údajné kontinuální koordinaci, jež se měla stát základem místního šetření v rozsahu všech bodů údajného podezření, a nelze je ani vztahovat na celé období, jež bylo předmětem místního šetření (jeho časového vymezení).
43. Žalovaný v rámci místního šetření prověřoval také podezření spočívající ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků. SAZKA v podnětu ze dne 29. 6. 2017 a v jeho navazujících doplněních poukazovala na oligopolní až duopolní charakter tuzemského trhu kurzových sázek. Z výroční zprávy TIPSPORT za

rok 2015 je patrné, že TIPSPORT provozoval bezmála 900 kamenných poboček. CHANCE, která se stala součástí skupiny TIPSPORT, provozovala přes 200 kamenných poboček (výroční zpráva CHANCE za rok 2015). FORTUNA provozovala přibližně 600 poboček (článek „*Sázkovky bojují o ulici*“). Z výroční zprávy SAZKY je zřejmé, že SAZKA namísto kamenných provozoven umožňuje – vyjma internetového prostředí – podávat sázky prostřednictvím terminálů. Z výročních zpráv SAZKA, FORTUNA a skupiny TIPSPORT pro rok 2015 je zjevné, že dochází k nárůstu obliby sázení přes internet a jednotliví soutěžitelé jsou nuceni zaměřit svoji pozornost také k technologickým inovacím v souvislosti s rozvojem moderních technologií. Kupříkladu TIPSPORT dle výroční zprávy přistoupil k uzavření nerentabilních poboček. Tyto údaje potvrzuje také článek „*Sázkovky bojují o ulici*“, podle kterého – i přes zastavení propadu množství podaných sázek na pobočkách soutěžitelů – podíl internetových sázek dosáhl 91 %. Podle článku hlavní podíl na trhu sázek má FORTUNA a skupina TIPSPORT, zbývající soutěžitelé (SAZKA, Maxitip, SynotTip) obsluhují pouze „zlomek trhu“. Je pravdou, že dle článku „*Sázkovky bojují o ulici*“ mělo být překvapivé, že v České republice na trhu internetových sázek nepůsobí zahraniční soutěžitelé. Redaktor v příspěvku vyslovil domněnku o příliš vysokých nákladech pro vstup na tuzemský trh. Zároveň podle příspěvku k zastavení propadu sázení na pobočkách FORTUNA a skupiny TIPSPORT přispělo také to, že menší soutěžitelé „...*boj na této frontě vzdal[i]...*“. SAZKA k doplnění č. 1 přiložila také „výzkumnou zprávu“ zpracovanou NMS Market Research s.r.o., ze které má vyplývat vázanost sázkařů na „kamennou pobočku“ sázkových kanceláří (odst. 33 doplnění č. 1). Právě zjednodušená identifikace nových sázkařů, v rámci které by nebylo nutné navštívit „kamennou pobočku“, by podle SAZKY mohla přispět k nárůstu jejího podílu na trhu kurzových sázek. Podle výzkumné zprávy SAZKA držela přibližně 3% podíl na trhu kurzových sázek. Podle zprávy téměř polovina hráčů, kteří sází přes internet, chodí také na pobočky sázkových kanceláří. Jako jedna z bariér přechodu ke konkurentovi byla ve zprávě identifikována nutnost fyzické registrace na pobočce sázkové kanceláře.

44. Ze shora uvedené rekapitulace je zřejmé, že podnět SAZKY včetně navazujících doplnění a další podklady procházející správním spisem poskytovaly relativně plastický obraz tuzemského trhu kurzových sázek a aktivit soutěžitelů na něm. FORTUNA a žalobci dominovali na poli sázek podávaných v kamenných pobočkách, taktéž dominovali na poli internetových sázek, kde se střetávali pouze domácí soutěžitelé. Internetové sázky v souvislosti s rozvojem moderních technologií nabývají na stále větším významu (oproti kamenným pobočkám), avšak nutnost fyzické registrace na pobočce snižuje ochotu sázejících ke změně sázkové kanceláře. Zjednodušená identifikace sázejících bez nutnosti dostavit se na pobočku sázkové kanceláře tak mohla představovat podstatnou konkurenční výhodu.
45. SAZKA v podnětu ze dne 29. 6. 2017 a v navazujících doplnění uvedla, že poté, co v rámci snah o navýšení podílu na trhu kurzových sázek přistoupila k využití zjednodušené identifikace nových sázkařů a stala se generálním partnerem několika fotbalových klubů, byla Asociací upozorněním ze dne 24. 3. 2017 vyzvána, aby upustila od údajně protiprávního jednání v rozporu s AML zákonem. V dopise Asociace upozornila, že využije „...*veškerých dostupných prostředků a možností tak, aby společnosti SAZKA bylo v co nejkratším časovém horizontu zamezeno provozovat hru internetovou kurzovou sázku v rozporu s platnými právními předpisy...*“. Z listiny ze dne 24. 3. 2017 „*Upozornění na*

nezákonné jednání a výzva k bezodkladnému sjednání nápravy“ zdejšímu soudu vyplývá, že SAZKA byla Asociací vyzvána, aby v rámci hry „internetová kurzová sázka“ upustila od zjednodušené identifikace sázejících (bez fyzické přítomnosti sázejícího). V případě, že by SAZKA od zjednodušené identifikace sázejícího neustoupila, pohrozila Asociace využitím „veškerých dostupných prostředků“. SAZKA k podnětu ze dne 29. 6. 2017 přiložila mimo jiné čestná prohlášení svých konkrétních pracovníků v manažerských pozicích, podle nichž konkrétní den Asociace zorganizovala schůzku za účasti konkrétně uvedených subjektů s uvedením konkrétního obsahu; SAZKA (její zástupci na jednání) měla být „důrazně vyzvána“ k tomu, aby zanechala své snahy o zvýšení tržního podílu, což mělo být doprovázeno sdělením ohledně konkrétních kroků pro případ neuposlechnutí této „důrazné výzvy“ (mělo jít o stížnost k Ministerstvu financí a vyvinutí „tlaku“, aby „zakročili finanční detektivové z Finančně analytického Úřadu tohoto ministerstva“). Následně měla podle obsahu podnětu Asociace zorganizovat jiný konkrétní den další schůzku za účasti konkrétních soutěžitelů s konkrétním obsahem; na schůzce mělo dojít k „důraznějšímu vyhrožování“, podáván je rovněž konkrétní obsah výzvy, tj. aby nebylo spuštěno připravované prostředí pro konkrétní způsob internetového sázení, aby byla okamžitě utlumena marketingová kampaň v konkrétní oblasti kurzových sázek, aby bylo upuštěno od zjednodušené identifikace nových sázkařů.

46. Podezření na vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků tedy mělo patrně (aniž by správním spisem procházel jakýkoli záznam ohledně aktuálně shromážděných indicíí a dílčích hodnocení ze strany žalovaného) vycházet z aktivit Asociace, jejíž členové měli vyvíjet nadstandardní tlak směřující k upuštění od zjednodušené identifikace sázejících u internetových sázek. Dále podezření žalovaného pramenilo patrně z údajné změny právního výkladu AML zákona ve vztahu ke zjednodušené identifikaci sázejících. SAZKA doložila žalovanému historii e-mailové komunikace s Ministerstvem financí. E-mailem ze dne 13. 10. 2016 SAZKA vznesla dotaz na Ministerstvo financí, odbor 24 – Finanční analytický útvar, zda je přípustná zjednodušená identifikace a kontrola klienta. Na tento dotaz reagovalo Ministerstvo financí kladnou odpovědí, která obsahovala poměrně podrobný právní rozbor. Kladný postoj ke zjednodušené identifikaci Ministerstvo financí (jeho Finančně analytický útvar) potvrdilo e-mailem ze dne 22. 2. 2017 v souvislosti s dotazem SAZKY po vydání nového metodického pokynu a e-mailem ze dne 9. 3. 2017 Ministerstvo financí uvedlo, že systém vnitřních zásad ve smyslu AML měl všechny zákonem požadované náležitosti. Součástí systému vnitřních zásad měla být také možnost zjednodušeného ztotožnění sázejících. V dubnu roku 2017 byla SAZKA upozorněna Ministerstvem financí prostřednictvím e-mailu, že v rámci připravované zprávy Evropské komise lze předpokládat, že „...v souladu s § 13 odst. 3 písm. c) AML zákona nemůže být nadále provozování kurzových sázek považováno za produkt s nízkým rizikem a tudíž na něj není možné uplatňovat postup zjednodušené identifikace a kontroly klienta podle § 13 odst. 2 písm. c) AML zákona...“. Z uvedeného zdejšímu soudu plyne, že Ministerstvo financí vskutku změnilo právní výklad ustanovení AML zákona a nově neumožňovalo aplikovat zjednodušenou identifikaci sázejících v rámci internetového sázení. Je pravdou, že Ministerstvo financí sdělovalo SAZCE svůj postoj ke zjednodušené identifikaci sázejících pouze neformálně a zároveň změnu postoje vysvětlilo způsobem, který *prima vista* nebudí pochybnosti (nová zpráva Evropské komise). SAZKA žalovanému v rámci doplnění podnětu doručeného dne 27. 2. 2019 poskytla novinové články, dle kterých žalobci a FORTUNA zahájili „...tvrdý konkurenční boj proti SAZCE...“,

a to z důvodu údajného porušování AML zákona. Podle příspěvku „...konkurentům vadí, že díky jednoduché registraci může Sazka snáze získávat zákazníky. „My jsme se Sazkou opakovaně jednali a upozorňovali jsme je na to, že porušují zákon a že to ostatní firmy na trhu poškozuje. Oni svůj postoj ale nezměnili. Upozornili jsme je, že pošleme na ministerstvo financí podnět, což jsme také udělali,“ potvrdil M. H., který se na Úřady jménem sázkových kanceláří obrátil... Sazka tvrdí, že svůj postup měla povolený od finančních detektivů. ti ale udělení výjimky údajně popřeli minulý týden na schůzce na ministerstvu financí...“ (Na SAZKU se chystají finanční detektivové, konkurence ji viní z porušování zákona. Je to začátek konkurenční války, říká firma. www.ihned.cz; příloha doplnění podnětu ze dne 27. 2. 2019). M. H. je ředitelem Asociace, jak je patrné z výpisu ze spolkového rejstříku, členy představenstva Asociace jsou ředitelé FORTUNA a skupiny TIPSPORT. Z novinových příspěvků doložených SAZKOU dne 27. 2. 2019 tedy plyne, že Asociace a její členové vyvíjeli aktivitu směřující mimo jiné také k Ministerstvu financí (k Finančnímu analytickému útvaru a odboru zajišťujícího dozor nad hazardními hrami), aby proti SAZKOU prováděné zjednodušené identifikaci on-line sázejících zakročilo (podle doplnění podnětu ze dne 27. 2. 2019 Ministerstvo financí uložilo SAZCE napomenutí, ale SAZKA podala rozklad, další vývoj správního řízení není znám, a to ani žalovanému, jak bylo potvrzeno u jednání soudu), neboť hrozil vstup nelegálních provozovatelů on-line kurzových sázek ze zahraničí na trh a nárůstu počtu zákazníků SAZKY. To, že probíhala jednání mezi Ministerstvem financí (Finančním analytickým útvarem a odborem dozoru nad hazardními hrami) a blíže neurčitými subjekty, které poukazyvaly na nezákonnost postupu SAZKY, je zjevné ze zápisu z jednání ze dne 6. 6. 2017, který přiložil žalobce k replice. Pracovníci Finančního analytického útvaru uvedli, že byla diskutována možnost zjednodušené identifikace před schválením národního hodnocení rizik a nikdy nebyla vydána výjimka opravňující subjekt provozující hazardní hry využívat institut zjednodušené evidence.

47. V nyní posuzované věci tak není sporu o to, že Asociace a její členové vyvíjeli tlak na Ministerstvo financí, aby zasáhlo proti SAZCE a jejímu výkladu AML zákona, dle kterého bylo možné aplikovat zjednodušenou identifikaci na sázející prostřednictvím internetu. Zároveň je patrné, že se žalobci a FORTUNA včetně Asociace obávali nárůstu počtu sázejících prostřednictvím internetových stránek SAZKY (SazkaBet) a možnosti účasti zahraničních soutěžitelů. Jestliže se žalobci, FORTUNA a Asociace vymezovali proti nárůstu sázejících prostřednictvím SazkaBet a z novinových příspěvků je zjevné, že ve věci vyvíjeli tlak na SAZKU (formou „opakovaných jednání“) a Ministerstvo financí, aby SAZKA ukončila zjednodušenou identifikaci sázejících, pohlíží zdejší soud v tomto kontextu na čestná prohlášení konkrétních pracovníků SAZKY v manažerských pozicích tak, že alespoň částečně mohla obsahovat pravdivé údaje.
48. Přestože nelze zcela vyloučit, že podnět SAZKY byl jen běžnou účelovou součástí konkurenčního boje, v kontextu s dalšími indiciemi (zejména s novinovými články doloženými SAZKOU dne 27. 2. 2019 a změnou výkladového stanoviska Ministerstva financí), jež už nejsou pouhým popisem podaným ze strany SAZKY, se podnět a na něj navazující doplnění mohla jevit jako věrohodná informace o možném protiprávním jednání konkrétních soutěžitelů a o jejich věcném základu spočívající ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů. V tomto kontextu podnět Mgr. G. ze dne 20. 12. 2018, který jménem blíže neurčené „online sázkové společnosti“ upozornil žalovaného na protisoutěžní jednání, které se týkalo „...kartelu mezi společnostmi TIPSPORT

a společností FORTUNA dle § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „ZOHS“), které spočívá ve skupinovém bojkotu konkurentů a v celkovém rozdělení trhu s kurzovými sázkami na území Česka...“, vyjma obecných tvrzení neobsahuje konkrétní indicie o jednání žalobce v rozporu s ZOHS. Z podnětu Mgr. G. plyne, že trh kurzových sázek byl v České republice oligopolizovaný a že soutěžitelé organizovaní v Asociaci si měli marketingové aktivity rozdělit dle typu sportu a vyvíjeli nátlak na konkurenta uvažujícího o on-line registraci nových sázkařů. K těmto tvrzením však správní spis neobsahuje žádný další podklad. Tvrzení obsažená v podnětu tedy mohou naznačovat, že mohl existovat zahraniční konkurent, který zvažoval účast na tuzemském trhu kurzových sázek podávaných prostřednictvím internetu, samotné tvrzení obsažené v podnětu však nebylo součástí jakéhokoli bližšího prověření ze strany žalovaného, navíc toto tvrzení obsažené v podnětu SAZKY nic nevypovídá o údajné kontinuální koordinaci, která se stala základem místního šetření.

49. Tím spíše je třeba se ke tvrzením obsaženým v podnětu SAZKY stavět zdrženlivě a tato tvrzení pověřovat, je-li z časové souslednosti kroků SAZKY zřejmé, že podnět mohl být učiněn jako „odplata“ za aktivity žalobců. Podnět žalovanému byl podán po jednání ze zástupci žalovaného dne 29. 6. 2017. Sporným bodem byl výklad AML zákona ve vztahu ke zjednodušené identifikaci sázejících ze strany SAZKY, která zkraje roku 2017 začala využívat zjednodušenou identifikaci při podávání on-line sázek. Dne 22. 2. 2017 v rámci neformální e-mailové komunikace Ministerstvo financí potvrdilo dřívější výklad AML zákona, dle kterého bylo možné provádět zjednodušenou identifikaci sázejících. Asociace SAZKU vyzvala k zastavení provádění zjednodušené identifikace výzvou ze dne 24. 3. 2017, v tomto období (březen a duben roku 2017) patrně proběhla minimálně dvě setkání mezi členy Asociace a SAZKOU, jak je zřejmé z novinových příspěvků doložených SAZKOU k doplnění podnětu ze dne 27. 2. 2019 a zejména z čestných prohlášení pracovníků SAZKA v manažerských pozicích. Dne 11. 4. 2017 obdržela SAZKA e-mail od Ministerstva financí, ve kterém byla neformálně upozorněna na změnu výkladu příslušných ustanovení AML zákona. Novinový článek „Na Sazku se chystají finanční detektivové, konkurence ji viní z porušování zákona. Je to začátek konkurenční války, říká firma“ byl na webu ihned.cz publikován dne 12. 6. 2017; z tohoto média byla informace následně převzata také dalšími publicisty (kupříkladu MF Dnes).
50. Podnět SAZKY byl žalovanému doručen ve zjevné časové návaznosti na aktivity Asociace a jejích členů (tedy i žalobců) a lze předpokládat, že k tomuto kroku přistoupila z důvodu konfliktního vývoje v souvislosti s výkladem AML zákona a SAZKOU prováděné zjednodušené identifikace sázejících. Přestože podle názoru zdejšího soudu je mylný názor, že vždy a ve všech případech je třeba detailnějšího prověření skutečností uváděných v podnětech před uskutečněním místního šetření (byť takového prověření bude zásadně třeba), je soud toho názoru, že detailnější prověření musí být vyžadováno v situacích, kdy okolnosti podání podnětu mohou naznačovat, že je podáván v rámci konkurenčního boje jako „odplata“ za jiné kroky jiného konkurenta vůči podavateli podnětu, a kdy nelze vyloučit, že se orgán veřejné moci (tu žalovaný) má stát nástrojem (či pomocníkem) jednoho ze soutěžitelů při „vyřizování účtů“ v rámci konkurenčního boje; v takové pozici by orgán veřejné moci neměl být.

51. Nadto realita doplňování podnětu SAZKY je v posuzované věci zahalena tajemstvím, které pramení z toho, že doplnění byla podle jejich obsahu zjevně činěna v návaznosti na jednání SAZKY a žalovaného, o nichž správním spisem neprochází žádná procesní stopa.
52. O jednáních mezi SAZKOU a žalovaným jasně vypovídají doplnění původního podnětu ze strany SAZKY – viz podání SAZKY ze dne 6. 6. 2018 (srov. „[1] Dne 29.06.2017 se stěžovatel zúčastnil schůzky se zástupci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („**Úřad**“), během které je informoval o protisoutěžním jednání (i) společností FORTUNA GAME a.s. ..., TIPSPORT a.s. a CHANCE a.s., jakož i (ii) spolku Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s. ... [2] Během schůzky stěžovatel podrobně informoval zástupce Úřadu o všech specifikách předmětného protisoutěžního jednání. Rovněž dne 29.06.2017 pak stěžovatel svůj podnět oficiálně doručil Úřadu („**Podnět**“). Následně byl Úřadem poučen, že Podnět bude vhodné ještě v určitém rozsahu doplnit. Stěžovatel proto **Podnět doplnil** doplněním ze dne 09.01.2018 („**Doplnění 1**“). [3] Dne 05.03.2018 proběhla další schůzka s Úřadem, při které byl stěžovatel vyzván, aby doplnil další informace svědčící o protisoutěžním jednání společností FORTUNA, TIPSPORT, CHANCE a spolku APKURS. Stěžovatel potvrdil, že udělá maximum, aby Úřadu požadované další důkazy dodal.“), obdobně podání SAZKY ze dne 9. 1. 2017 (srov. „[1] Dne 29.06.2017 se stěžovatel zúčastnil schůzky se zástupci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ... [2] Stěžovatel během schůzky zástupce Úřadu podrobně informoval o všech specifikách předmětného protisoutěžního jednání. Následně byl Úřadem poučen, že stížnost bude vhodné ještě doplnit v následujícím rozsahu: - obecně popsat podnikání v oblasti kurzových sázek, tvorbu cen, na základě čeho si zákazníci vybírají poskytovatele služeb, zda jsou zákazníci loajální apod., - definovat relevantní trh/trhy v oblasti kurzových sázek, - popsat účastníky relevantních trhů a jejich tržní podíly a - popsat zjednodušenou identifikaci sázejících. [3] Rovněž dne 29.06.2017 pak stěžovatel svůj podnět oficiálně doručil Úřadu. ... [68] Na základě všech těchto dodatečných skutečností, jakož i skutečností uvedených v podnětu ze dne 29.06.2017 stěžovatel pevně věří, že si Úřad bude vědom vážnosti vzniklé situace a jeho podnětu vyhoví. Stěžovatel je připraven poskytnout Úřadu neprodleně jakoukoliv další potřebnou součinnost.“), resp. podání SAZKY ze dne 27. 9. 2017 – Sdělení stavu doplnění podnětu (srov. „ Vážený pane řediteli, ještě jednou bych Vám chtěl poděkovat za schůzku ze dne 29.06.2017, které jsem se zúčastnil za společnost SAZKA a.s. se sídlem K Žižkovu 851, 190 93 Praha 9, IČO: 264 93 993 („**Stěžovatel**“) se zástupci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („**Úřad**“) v prostorech sídla Úřadu. Během této schůzky Stěžovatel informoval Úřad o protisoutěžním jednání společností FORTUNA GAME a.s., TIPSPORT a.s. a CHANCE a.s., jakož i spolku Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s. Stěžovatel byl následně Úřadem poučen, že stížnost bude vhodné ještě doplnit a k tomuto doplnění se zavázal. Získání potřebných informací se ovšem ukázalo být časově náročnější, než Stěžovatel předpokládal. Dovoluji si Vás tímto informovat, že na doplnění informací intenzivně pracujeme. Předpokládám, že Vám požadované informace dodáme během dvou týdnů. Předem Vám děkuji za porozumění. S pozdravem Mgr. Radovan Kubáč, advokát za SAZKA a.s. na základě plné moci“).
53. Není tak zcela patrné, v jaké pozici se SAZKA v relativně dlouhé době mezi podáním původního podnětu (červen 2017) a uskutečněním místního šetření (březen 2019) nacházela, jak byly v té době reálně rozděleny role mezi SAZKU a žalovaného v opatrování eventuálních indicií protisoutěžních aktivit konkurentů SAZKY, na základě čeho konkrétně se tak dělo, a není tedy zcela vyloučeno, že se tu žalovaný stal právě nástrojem konkurenčního boje SAZKY (jak soud konstatuje dále níže). I to oslabuje

důkazní sílu skutečností, na nichž se postupné informování žalovaného ze strany SAZKY formou doplňování původního podnětu bez jasné aktivity žalovaného, jež by spočívala v prověřování skutečností plynoucích z podání SAZKY, zakládá. Sama skutečnost, že mezi podáním podnětu (červen 2017) a uskutečněním místního šetření (březen 2019) uplynula relativně dlouhá doba, přitom samozřejmě žádným důkazem o tom, že sám žalovaný podnět SAZKY prověřoval, nemůže být.

54. Ze shora uvedeného zdejší soud dovozuje, že v době, kdy místní šetření proběhlo, žalovaný ani po opakovaných schůzkách s oznamovatelem nedisponoval žádnými reálnými indiciemi o koordinaci (dokonce dlouhodobé) společnosti FORTUNA a skupiny TIPSPORT v oblasti kurzového sázení a že místní šetření uskutečněné v obchodních prostorách žalobců, relativně široce vymezené, vykazuje znaky snahy „něco najít“. Vychází-li zdejší soud z imperativu, podle něhož místní šetření musí být založeno na vstupních informacích v podobě konkrétních závažných indicií, které žalovaný již má, a takovým vstupním informacím v podobě konkrétních závažných indicií musí odpovídat (obdobně Soudní dvůr ve věci C-583/13 P, rozsudek ze dne 18. 6. 2015, především bod 66., a Tribunál ve věci T-325/16, rozsudek ze dne 20. 6. 2018, bod 98.), takže místní šetření musí spočívat na konkrétních a závažných důvodech (obdobně Evropský soud pro lidská práva ve věci č. 29408/08, rozsudek ze dne 21. 12. 2010, bod 54.), pak dospívá k závěru, že žádné vstupní informace v podobě konkrétních závažných indicií, jež by bylo možné pokládat za přiměřeně objektivizované, které by umožňovaly dovodit, že místní šetření spočívalo ve vskutku konkrétních a závažných důvodech, žalovaný před uskutečněním místního šetření neměl.
55. Nosným podkladem se stal podnět SAZKY a jeho doplnění, poté také jeden anonymní podnět, tato podání však obsahují obecný popis veřejně dostupných informací o oblasti kurzového sázení v České republice, o sdružení v Asociaci, o marketingu a sponzoringu divácky atraktivních soutěží, což je doplněno subjektivním hodnocením SAZKY v podobě tvrzení o koordinačních aktivitách, nic z toho však nevypovídá o konkrétních prvcích možných koordinačních aktivit, a to ani ve vztahu k údajným dílčím podezřením jednotlivě, především však ne v jejich souhrnu, a to ani ve vztahu k aktivitám od roku 2013, ani dřívějším, na které se místní šetření mělo podle vymezení rovněž vztahovat. To, co prochází správním spisem z doby před uskutečněním místního šetření, se nejvíce jako soubor relativně ucelených vstupních skutečností a předběžných poznatků reálně nasvědčujících podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže horizontální koordinací členy Asociace, a to dlouhodobějšího a komplexnějšího charakteru, a tyto skutečnosti a poznatky ve skutečnosti neumožňovaly ani obecně identifikovat právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření, a tím i omezit jeho rozsah. Obsah správního spisu u zdejšího soudu vzbuzuje podezření, že se uskutečněním místního šetření žalovaný mohl snažit jednoduše „vyhovět“ SAZCE v její snaze o odhalení a potrestání aktivit, které se jí subjektivně mohou jevit jako protisoutěžní (v tom lepším případě), případně „pomoci“ SAZCE ve snaze o „vyřizování účtů“ v rámci konkurenčního boje (v tom horším případě), aniž by cokoli z toho žalovaný nutně musel činit ve zlém úmyslu. Takové místní šetření podle zdejšího soudu vybočuje z mantinelů zákonnosti. Pokud by místní šetření v nyní posuzované věci obstálo, pak by muselo obstát prakticky každé místní šetření.

56. Nedostatky v prověřování vstupních informací pramenících z podnětu SAZKY a jeho doplnění před uskutečněním místního šetření v nyní posuzované věci kontrastují kupř. s postupem téhož žalovaného před jiným místním šetřením, jež bylo předmětem přezkumu zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62 A 63/2019 (tamní místní šetření bylo vedeno ve věci sp. zn. ÚOHS-P0425/2018/KD); tam žalovaný vyhodnotil podnět jako věrohodný popis situace na trhu ohledně uzavírání smluv na dvě veřejné zakázky, v návaznosti na podnět začal žalovaný zkoumat jak okolnosti týkající se zadávacích řízení na veřejné zakázky zmiňované v podnětu, tak obecněji věcně obdobné veřejné zakázky, a teprve na základě relativně podrobného prověřování vysledoval konkrétní jevy, jež uskutečnění místního šetření odůvodňovaly (a jež také před uskutečněním místního šetření ve spisu korektně sumarizoval). V nyní posuzované věci žalovaný nic takového neučinil.
57. Už právě uvedené vede zdejší soud k závěru, že uskutečnění místního šetření dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců bylo nezákonným zásahem. Žalobcům tedy zdejší soud dává za pravdu už v první části žalobní argumentace, podle níž bylo místní šetření (z pohledu tzv. vhodnosti a rozsahu) nezákonné jako celek.
58. Nad rámec uvedeného soud považuje za nutné se s ohledem na absenci koncentrační zásady vyslovit k vyjádření žalovaného ze dne 1. 11. 2019.
59. V první části vyjádření reagoval žalovaný na námitky žalobce ohledně kvality podnětů a existence důvodného podezření žalovaného pro místní šetření. V této souvislosti odkazuje soud na výše uvedené, přičemž nepovažuje za nutné dále rozhojňovat již nadbytečnou vzájemnou argumentaci účastníků, neboť argumentace žalobce ani žalovaného v jejich dodatečných podáních nemění nic na věcných nosných důvodech tohoto rozhodnutí.
60. Soud však považuje za vhodné reagovat na výtky žalovaného směřující proti rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62A 77/2019, nicméně toliko v rovině, ve které žalovaný zpochybňoval dokazování provedené v citované věci, a to s ohledem na to, že v nyní projednávané věci soud toto dokazování zopakoval a se závěry ve věci sp. zn. 62A 77/2019 se obsahově zcela ztotožnil. Zároveň ale musí soud jasně konstatovat, že není jeho úlohou přezkoumávat rozhodnutí jiného senátu zdejšího soudu. Prostor pro polemiku má žalovaný jistě v případné kasační stížnosti proti citovanému rozhodnutí.
61. V první části doplněných námitek žalovaného bylo brojeno proti rozsahu zjišťování indicií a ověřování podnětu oznamovatele. Soud nijak nezpochybňuje názor žalovaného, že rozhodnutí k provedení místního šetření se nemůže rovnat důkazům, které mají být teprve opatřeny, nicméně v souzené věci vyplývá z rozsahu (ne)shromážděných indicií před zahájením místního šetření v návaznosti provedené dokazování v řízení před soudem, že žalovaný se, alespoň jak o tom vypovídá obsah správního spisu, nijak nesnažil ověřit tvrzení oznamovatelů. Lze souhlasit s tím, že k místnímu šetření není potřeba mít takové podezření, které by se prakticky rovnalo bezchybnému zjištění, nicméně žalovaný nemůže vycházet pouze a jedině z *nijak neověřeného* podnětu oznamovatele. Dokazování před soudem jasně potvrdilo, že ověření tvrzení oznamovatele prostřednictvím veřejně dostupných by zabralo správnímu orgánu minimum času.
62. Dokazování v řízení před soudem nemělo za účel vyvrátit podezření žalovaného, které mělo být základem pro provedení místního šetření, nýbrž mělo pouze a jedině prokázat

možnost žalovaného ověřit si ve správním spise zachytitelným způsobem tvrzení oznamovatele SAZKY, aniž by tento postup byl nahrazován nijak zachycenými a zdokumentovanými, tj. pokoutnými schůzkami s oznamovatelem, na jejichž základě docházelo k doplnění původního podnětu.

63. K tvrzené marginalizaci úlohy Asociace, jakož i jejích stanov a shodu adresy jejího sídla a jejích členů, odkazuje soud na vše uvedené v tomto rozhodnutí. Posouzení role Asociace zapadá do komplexu posouzení celého místního šetření, pro které podle názoru soudu neměl žalovaný dostatečně ověřené a prokázané indicie.
64. V případě dokazování stran koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu soud zásadně nesouhlasí s tím, že by skutečnosti ohledně partnerství sportovních soutěží, byly skutečností „všeobecně známou“. Obecně známé skutečnosti, tj. tak zvané notoriety, jsou skutečnosti, které není třeba v řízení ani před soudy ani před správními orgány dokazovat.
65. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 As 210/2014-39, konstatoval, že *„ve své rozhodovací praxi nesdílí velmi restriktivní interpretaci notorií, jak je chápou některé obecné soudy, podle nichž za notoriu se považují jen zcela obecně známé skutečnosti, jako např. že tráva je zelená (takto usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 2. 2009, sp. zn. 1 Co 349/2008, publikováno v Bulletinu advokacie č. 4/2009, s. 37). Jednoduchým příkladem notorií jistě je, že v době druhé světové války nelidsky trpěly a byly usmrceny desítky milionů lidí (rozsudek ze dne 9. 12. 2009, č. j. 4 As 13/2009-60). Nejvyšší správní soud však ve své rozhodovací praxi jako notoriu akceptoval např. skutečnost, že na území České republiky operují tři majoritní dodavatelé elektřiny (Pražská energetika, ČEZ Prodej, E.ON Energie); tato skutečnost je v České republice nejen v odvětví distribuce elektřiny obecně známou skutečností (rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, publikovaný pod č. 1771/2009 Sb. NSS). Notorií byla též shledána skutečnost, že předražování, kterého se provozovatelé taxislužby zejména v Praze jako významném centru turistického ruchu dopouštějí, bývá často zaměřeno proti cizincům, neboť ti jsou vzhledem k jejich omezeným znalostem cenových poměrů taxislužby v České republice a vzdáleností mezi jednotlivými destinacemi v Praze snadným terčem takových nekalých praktik (rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81, publikovaný též pod č. 1083/2007 Sb. NSS). Notorií rovněž je, že snowboarding je zimní sport, jehož příznivci bývají obecně považováni za součást jakési neformální komunity definovatelné určitými charakteristickými znaky, zejména určitým stylem sportovního snowboardového oblečení a tím, že tato komunita je vnímána jako seskupení lidí dynamických, nezávislých a spíše nekonformních (rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 7 As 24/2010-51). Obdobně Nejvyšší soud považoval za notoriu skutečnost, že ceny stavebních prací ve Středočeském kraji, zejména v okolí Prahy, jsou obecně vyšší než v jiných krajích, byť k tomu připustil důkaz opakem (usnesení NS ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. 29 Cdo 748/2010).“*
66. Skutečnost, kdo je nebo byl sponzorem, ev. partnerem sportovních soutěží sice může vyplývat z názvu předmětné soutěže, ale neznamená to, že se partnerství těchto soutěží v průběhu času neměnilo (typicky u fotbalové nejvyšší soutěže). Jinými slovy vycházet z toho, že sponzoring sportovních soutěží je skutečnost obecně známá, je podle názoru soudu chybný postup, a to zejména v situaci, kdy se místní šetření mělo týkat *dlouhodobé a*

opakované koordinace soutěžního chování, a to i *v minulosti*. Přitom ověření sponzoringu jednotlivých sportovních soutěží a klubů, resp. marketingových aktivit obou skupin je otázkou několika málo okamžiků práce s daty na internetových vyhledávacích. Nadto zcela správně poukázali žalobci při soudním jednání, že z postupu žalovaného vyplývá zaměření na dvě konkrétní sportovní aktivity, aniž by bylo přistoupeno ke všeobecnějšímu vyhodnocení více sportovních odvětví, zejména pokud jde o segment kurzového sázení.

67. To samé platí i v případě vysílacích práv k hokejovým zápasům. Zjištění, že společnost BPA sport marketing a.s. je součástí skupiny TIPSPORT, správním spisem před provedením místního šetření neprochází. Odkaz na <https://www.tipsport.cz/clanek/3564-bpa-sport-marketing-patri-tipsportu> je případně dokazováním prostřednictvím internetových stránek, které musí být dle již dnes zcela konstantní judikatury (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, nebo ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 As 80/2016-30) zachyceno ve správním spise, přičemž vlastnickou strukturu jednotlivých společností jistě nelze považovat za notorietu.
68. Zpochybnění možnosti ověřit si sázkové kurzy ze strany žalovaného, resp. uvedený důvod, proč k tomu žalovaný nepřistoupil, tj. jejich dynamika a možnost změny každou vteřinu spíše zpochybňuje jeho důvody k provedení místního šetření v této otázce. Pokud jsou kurzy natolik dynamické, jak tvrdí žalovaný, tak z čeho žalovaný dospěl k *důvodnému podezření* o koordinaci kurzů jinak, než z tvrzení SAZKY? Ze správního spisu vyplývá, že před zahájením místního šetření žalovaný nevyvinul ani minimální snahu, aby tvrzení uvedené společností, byť prostřednictvím náhodných testů ověřil a pokusil se vysledovat alespoň nějakou tendenci v rámci kurzového sázení. Pokud jsou kurzy dynamické a mění se každou vteřinu, jak mohla probíhat koordinace aktivit obou skupin v této oblasti a jaká by k tomu byl důvod? Byly kurzy obou skupin natolik odlišné od jiných poskytovatelů sázkových služeb, aby z nich bylo možné dovodit alespoň základ pro *důvodné podezření*? Obsah správního spisu na žádnou z těchto zcela elementárních a logických otázek odpověď nenabízí.
69. K další z námitek soud nijak nezpochybňuje fakt, že obsah podnětu SAZKY se v čase měnil a nabýval konkrétnějších podob, avšak jestliže žalovaný uvedl, že „*tvrzení společnosti SAZKA není v žádném případě obecné, nýbrž je velmi konkrétní a podrobnost podnětu společnosti SAZKA rostla s každým jeho doplněním a s přiloženými důkazy*“, tak soud nutně musí poukázat na to, že doplnění podnětu SAZKY byly výsledkem schůzek jmenované společnosti se žalovaným, o kterých neprochází správním spisem žádný záznam (jak již soud uvedl opakovaně výše). Není tak patrné, kdo se s kým setkával, jaký byl obsah těchto jednání ani co bylo jejich předmětem a výsledkem. Soud z tohoto pohledu proto nepovažuje jednotlivá doplnění podnětu SAZKY samostatně za relevantní podklady pro místní šetření.
70. V kontextu toho soud hodnotí i podnět Mgr. G. zastupujícího blíže nespecifikovanou sázkovou kancelář, ve kterém bylo uvedeno (cit.): „*Můj klient coby vstupující hráč na trh se proto snažil nakoupit si předem dostatečný mediální prostor a vytvořit si pro svůj vstup na trh odpovídající mediální obraz. Narazil ale na problém, že veškerý zajímavý inzertní prostor ohledně hokeje měl zabraný TIPSPORT a vše zajímavé pro fotbal měla FORTUNA. Kromě toho měly obě kanceláře sjednané exkluzivní smlouvy i s dalšími významnými a typově ne*

přesně specializovanými médii. Můj klient tak neměl reálnou možnost investovat do smysluplné reklamy. Tento stav je důsledkem toho, že se kanceláře TIPSORT a FORTUNA dohodly, že namísto vzájemného soutěžení se každá z nich zaměří na jinou klíčovou sázkovou oblast, a tedy si v podstatě rozdělí český trh...“, který fakticky potvrzoval podnět SAZKY, který byl doplňován po uvedených nespecifikovaných a nedokumentovaných schůzkách. Sám o sobě tento podnět považuje soud za zcela neprůkazný, přičemž takto neprůkazný podnět může jen těžko napravit veškerá pochybení, která soud ve věci ve vztahu k podnětům SAZKY a k jejich prověření soud shledal.

71. V případě stran manipulačních poplatků žalovaný selektivně vytrhává z kontextu bodu 24 rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62A 77/2019 část, odpovídající jeho vlastním závěrům a zcela opomíjí klíčový závěr: *„Totožné kroky (tu zrušení manipulačního poplatku) učiněné různými soutěžiteli na shodném relevantním trhu uskutečněné v jednom dni či v den následující mohou vést k určitému podezření o koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků, to však ještě nic nevypovídá o údajné kontinuální koordinaci, jež se měla stát základem místního šetření v rozsahu všech bodů údajného podezření, a nelze je ani vztahovat na celé období, jež bylo předmětem místního šetření (jeho časového vymezení).“* (zdůraznění provedeno v tomto rozhodnutí). Argumentace žalovaného se proto mýlí s nosnými důvody citovaného rozhodnutí a v nyní projednávané věci na ní soud nepovažuje za nutné dále reagovat.
72. Dále žalovaný konstatoval, že by se soud „neměl pouštět do zbytečných spekulací o tom, jak žalovaný nemá přistupovat na tuto hru a stávat se jen nástrojem konkurenčního boje.“ Zdejší soud v nyní projednávané věci považuje zdejší toto vyjádření za přinejmenším nekorektní. Obsah správního spisu ve spojení s jednoznačně podivným chováním žalovaného, který si nevede záznamy o schůzkách se svým (dlouho) jediným zdrojem podezření, na jejichž základě je podnět dlouhodobě doplňován, přičemž tato doplnění slouží za fakticky jediný soubor důkazních prostředků, které mají sloužit jako podklad pro *důvodné podezření* žalovaného, jednoznačně nasvědčuje hypotéze, kterou soud v citované věci po zhodnocení zjištěného skutkového stavu vyslovil.
73. Soud se neztotožňuje ani s tím, že by neměla být jednotlivá jednání posuzována samostatně. Z pověření k místnímu šetření zcela jednoznačně plyne, že sám selektoval jednotlivá jednání, z nichž každé může představovat porušení ZOHS. Pokud snad nyní uvádí, že prošetřoval „komplexní jednání“, tak tím více skutková situace ve věci navozuje představu *rybářské výpravy*, neboť pak popis jednání žalobců, včetně vymezeného časového a místního rozsahu fakticky umožňuje ničím neomezené šetření žalovaného na základě prakticky nijak neověřovaného podnětu jednoho z přímých konkurentů žalobců.
74. Soud dospěl k jednoznačnému závěru, že pro žádné z vytýkaných jednání žalobců nemohl mít žalovaný *důvodné podezření*, neboť vycházel z nijak neověřovaných tvrzení SAZKY a anonymního podnětu Mgr. G., že každé jednotlivé tvrzení neshledal soud jako ověřené a nemohlo proto obstát, nemůže nahradit žalovaný kvantitou neověřených tvrzení. V případě zjevně subjektivně motivovaného podání jednoho ze soutěžitelů, je úkolem žalovaného minimálně ověřit, že by se mohlo jednat o *pravděpodobné* podezření, přičemž pro založení *ověřitelného* a *ověřeného* podezření nepostačuje být vnitřně soudržný kompilát neověřených tvrzení (z *ničeho* nemůže vzniknout *něco*).

75. Zároveň rozsudek ve věci sp. zn. 62A 77/2019 nepředstavuje žádnou „knížecí radu“. Naopak soud v citované věci jasně popsal, proč považuje postup žalovaného za nesprávný, a v této věci se soud s uvedenými závěry ztotožnil. Podle názoru zdejšího soudu je jednoznačné pochybením žalovaného, pokud by se např. spokojil s oznámením a neprověřil by ho, jak tomu dle obsahu *žalovaným předloženého* správního spisu bylo v nyní posuzované věci. Žalovaný *dle jím předloženého spisu* nevyvinul naprosto žádnou snahu ověřit tvrzení SAZKY, naopak ale ze *žalovaným předloženého* správního spisu jasně plyne, že s touto společností žalovaný jednal (viz bod 52 rozsudku), jinými slovy musel prověřovat její podnět, neboť jinak si nelze představit, jak by mohl vyzývat SAZKU k doplněním podnětů.
76. Pokud by správním spisem procházela jakákoliv *dokumentovaná* snaha o ověření podnětů a v nich uvedených skutečnostech, bylo by možné alespoň přezkoumat, zda vůbec mohl žalovaný disponovat *důvodným podezřením* k provedení místního šetření. Kabinetní přístup žalovaného k jednání s oznamovatelem však jakékoliv ověření skutečností zcela znemožnil. Z pohledu soudu je postup žalovaného při doplňování jeho podnětu zcela nepochopitelný, neboť z výše uvedených doplnění podnětu je *zcela zřejmé*, že jednání mezi SAZKOU a žalovaným byla oficiální, nejméně jedno proběhlo na půdě žalovaného, SAZKA dle svého chápání byla žalovaným poučena a jasně vyzývána k doplnění podnětu. Nejvíce s podivem zůstává, že žalovaný ve svém vyjádření ze dne 1. 11. 2019 o těchto schůzkách a doplňování podnětů taktně pomlčel a nebyl schopen tento svůj přístup k oznamovateli objasnit ani na výslovný dotaz soudu během v pořadí *druhého* jednání v souvisejících věcech skupiny TIPSPORT, ačkoliv na toto poukázal zdejší soud již ve věci sp. zn. 62A 77/2019.
77. Stejně jako ve věci rozhodované u zdejšího soudu pod sp. zn. 62A 77/2019 dal soud žalobcům za pravdu už v základní části žalobní argumentace, podle níž bylo místní šetření (z pohledu tzv. vhodnosti a rozsahu) nezákonné jako celek. S ohledem na to nepovažuje soud za nezbytné se v podrobnostech zabývat zbývajícími částmi žalobní argumentace. Přesto alespoň ve stručnosti považuje za vhodné k namítaným dalším pochybením uvést následující.
78. V případě námitek proti oznámení o zahájení správního řízení ze dne 15. 4. 2019 musí soud konstatovat, že vady případného správního řízení, vč. namítaných vad spojených s nezákonným způsobem zahájení správního řízení, nemohou být předmětem tohoto řízení před soudem. Soud se proto ztotožňuje se závěry zdejšího krajského soudu vyslovené již v rozhodnutí ze dne 29. 3. 2012, č. j. 62 Af 27/2012 - 63, dle kterých „(...) *pravomoc soudu k zásahu do konfliktu mezi veřejnou správou a jednotlivcem v režimu § 82 a násl. s. ř. s. tedy byla formulována jen jako subsidiární; nastupuje jen tam, kde jiná právní možnost obrany chybí. (...) Je-li postup žalovaného v rámci správního řízení pod kontrolou předsedy žalovaného (ten rozhoduje o oprávněm prostředku – rozkladu podle § 152 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) a následně pod kontrolou správních soudů v režimu § 65 a násl. s. ř. s., pak je pod takovou kontrolu primárně zahrnuta i zákonnost veškerých úkonů uskutečněných správním orgánem v rámci v rámci správního řízení*“. Shodný přístup potvrzují také další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, srov. zejména závěry vyslovené v rozsudku ze dne 17. 4. 2009, č. j. 8 Aps 6/2007 - 256, ev. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 - 95. Žaloba na ochranu před

nezákonným zásahem nemůže sloužit k atomizaci řízení před správními orgány tak, aby účastníci mohli napadat jednotlivé procesní úkony správního orgánu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 1. 2017, č. j. 2 As 260/2016 – 44, body 17. a násl. odůvodnění).

79. Pomocí této zásahové žaloby nelze docílit „předstižného“ posouzení takových jednotlivých procesních úkonů správního orgánu v rámci správního řízení, které navazuje na provedení místního šetření, jejichž zákonnost má mít význam při posuzování konečného rozhodnutí. Jelikož pravomoc soudu v případě zásahové žaloby nastupuje jen tam, kde jiná možnost obrany chybí, dospěl soud v případě námítky nezákonného zahájení řízení (resp. vad oznámení o zahájení řízení) k závěru, že postup žalovaného v rámci správního řízení bude *ex lege* pod kontrolou nadřízeného správního orgánu rozhodujícího o opravném prostředku proti konečnému správnímu rozhodnutí a následně pod kontrolou správních soudů v režimu § 65 a násl. s. ř. s.
80. V případě námitek proti nesdělení tzv. klíčových slov (hesel) soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 257/2018, dle kterého „*Užití klíčových slov při nablížení do elektronických obchodních záznamů soutěžitele je racionálním způsobem vyhledávání informací v rámci šetření [§ 21f odst. 2 písm. c) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže]. Je-li šetřená zakázka spojena s podezřením na bid riggingové jednání, je opodstatněné zaměřit okruh vyhledávání širěji než jen na spornou zakázku. Přitom se nejedná o tzv. neomezený výlov informací a takto nalezený dokument k jiné zakázce má povahu „dokumentu na očích“ (...) Neuvedení všech klíčových slov užitých při vyhledávání do protokolu o místním šetření je vadou protokolace. Pokud to však není spojeno s možnou újmou soutěžitele, nejedná se o nezákonný zásah dle § 82 s. ř. s.“ Jelikož soud shledal celé místní šetření jako nezákonný zásah s ohledem na nedostatečná vstupní zjištění pro jeho realizaci, je zcela nadbytečné zabývat se konkrétními tvrzeními stran klíčových slov a tvrzené újmy, neboť dle názoru soudu bylo celé místní povedeno v rozporu se zákonem a závěry ohledně protokolace klíčových slov na tom nemohou nic změnit, ať by soud dospěl k jakémukoliv závěru.*
81. V případě doplnění žaloby se nejedná o rozšíření původního žalobního návrhu. Jak plyne z petitu žaloby ze dne 10. 5. 2019, žalobce se domáhal vydání rozsudku ve znění: „*Postup Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže spočívající ve vedení předběžného šetření sp. zn. ÚOHS-P0400/2017 a provádění šetření na místě v obchodních prostorách TIPSPORT a.s., Tipsport.net a.s. a CHANCE a.s. 12. března 2019, je nezákonným zásahem.*“
82. Podle názoru soudu uvedená formulace pokryje veškeré obchodní prostory žalobců, tedy i ty následně uvedené v doplnění ze dne 22. 10. 2019. Nejedná se tak o novou opožděnou žalobu, nýbrž pouze upřesnění a doplnění původní. Věcné důvody pro nezákonnost místního šetření se následně kryjí s výše uvedeným.
83. S ohledem na vše výše uvedené proto soud podle § 87 odst. 2 s.ř.s. v souladu s částí I. petitu žaloby určil, že provedení místního šetření dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců žalovaným na základě pověření předsedy žalovaného ze dne 11.3.2019, č.j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, č.j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv č.j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv bylo nezákonným zásahem.

K výroku II. rozsudku

84. Soud se i v tomto řízení, obdobně jako ve věci sp. zn. 62A 77/2019 musel vyrovnat s tím, že žalovaný při místních šetřeních získal u žalobců řadu dokumentů, které jsou nyní součástí správního spisu v řízení vedeném proti žalobcům před žalovaným pod sp. zn. ÚOHS-S0145/2019/KD.
85. Ve shodě s citovaným rozhodnutím ve věci 62A 77/2019 dospěl soud k závěru, že zabavené dokumenty mají být ve správním spisu nadále ponechány, nicméně soud uložil žalovanému povinnost zdržet se užití obsahu těchto dokumentů, neboť jde o dokumenty týkající se obchodní (soutěžní) činnosti žalobců, které by, nebýt vady při jejich získávání, mohly být legitimním podkladem rozhodnutí žalovaného; nejde o dokumenty soukromé či jiné s obchodní (soutěžní) činností žalobce nesouvisející povahy, jejichž získání a držení v dispozici žalovaného by samo o sobě mohlo být považováno za exces ze strany žalovaného. Ani nejde o dokumenty, které by v odpovídající podobě (v originálu) nutně museli mít žalobci k dispozici „u sebe“, a neměl-li by je, už z toho samotného by mu plynula újma. Kromě toho jde o dokumenty, které se od počátku váží k řízení vedenému žalovaným pro podezření z uzavření kartelové dohody a musí být tedy trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, který žalovaný v souvislosti se správním řízením vede (§ 17 odst. 1 správního řádu), a to bez ohledu na to, zda se tyto informace stanou základem skutkových zjištění v uvedeném řízení či nikoli, eventuálně bez ohledu na to, zda se základem takových skutkových zjištění nakonec nestanou proto, že z nich pro posouzení věci materiálně nic neplyne, anebo proto, že je nelze použít z důvodu vady procesního postupu v souvislosti s jejich získáním.
86. Podle § 17 odst. 1 správního řádu tvoří spis zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci, přitom podle zdejšího soudu dokumenty získané na místním šetření u žalobců dne 12. 3. 2019 se k věci podezření z uzavření kartelové dohody vztahují. Otázka jejich použitelnosti pro posouzení věci je otázkou odlišnou, nikoli otázkou vedení správního spisu. Ve správním spisu musí (trvale a nezměnitelně) zůstat vše, co svědčí o úkonech správního orgánu a účastníků řízení, neboť jde o materiální „stopu“ postupu řízení (shodně Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010), byť by se mělo jednat o „stopu“, jež dokládá nezákonnost postupu správního orgánu. Součástí správního spisu jsou jak dokumenty, z nichž správní orgán přímo vycházel, tak i ty, které správnímu orgánu „příliš nepomohly“, případně byly získány v rozporu se zákonem (shodně Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 1. Vydání. Praha. C.H.Beck, str. 103-106).
87. Ponechání uvedených dokumentů ve správním spisu ostatně podle zdejšího soudu nelze vnímat ani jednoznačně v neprospěch žalobců; ponechání (byť nezákonně získaných) dokumentů ve správním spisu do budoucna navždy poskytuje jasnou odpověď na otázku, jaké konkrétní dokumenty konkrétního obsahu ve vztahu k podezření z uzavření kartelové dohody v neprospěch žalobců použitelnými nejsou. K této otázce tedy právě v důsledku ponechání uvedených dokumentů ve správním spisu nemohou být ve vztahu ke správnímu řízení vedenému žalovaným založeny žádné spory. Nadto i důvodnost eventuálně v budoucnu uplatňovaných nároků žalobců proti žalovanému z důvodu nezákonného získání dokumentů (popř. z důvodu dalšího zpřístupnění nezákonně

získaných dokumentů) může být posuzována právě s ohledem na obsah těchto dokumentů, a tedy samotný obsah správního spisu vedeného žalovaným včetně trvalé a nezměnitelné žurnalizace takových dokumentů může sloužit coby důkaz, jímž by žalobci jinak nemuseli disponovat (protokol z místního šetření neposkytuje obraz přinejmenším o konkrétním obsahu uvedených dokumentů).

88. Přestože je podklad rozhodnutí získán nezákonně, a pro rozhodnutí ve věci samé jde o podklad nepoužitelný (v něm obsažený důkaz je důkazem nepřipustným), neznamená to, že by nadále neměl procházet správním spisem, který se vztahuje k souvisejícímu správnímu řízení. „Vrácení“ takového podkladu by odpovídalo jeho „zničení“, přitom ze zásady „neničení“ již získaných podkladů, byť získaných nezákonně, vycházel i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010, když z této zásady dovodil výjimku pouze na základě výslovného zákonného podkladu.
89. S ohledem na vše výše uvedené proto soud ve smyslu ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. nařídil obnovit stav, který tu byl před provedením nezákonného zásadu tím, že uložil povinnost zdržet se užití získaných dokumentů.

K výroku III. rozsudku

90. Soud ve zbytku žalobu dle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl, neboť se žalobce domáhal uložení takových povinností, které buď byly vyloučeny výše uvedeným k výroku II. (tj. vydání všech dokumentů zajištěných při místních šetřeních, neobnovitelné zničení kopií nebo výpisů, které má žalovaný v držení), nebo které byly vyloučeny povahou dokumentů, ve kterých by měly základ (tj. opakování místních šetření na základě pověření předsedy žalovaného ze dne 11. 3. 2019, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv a č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv, jelikož tato pověření byla k jedinému úkonu, který byl již realizován). V případě požadavku na zákaz opakování místního šetření na základě obsahově podobného pověření soud obecně žalovanému zakázat nemohl, avšak pro jakékoliv případné další místní šetření musí mít žalovaný důvodné podezření, které bude mít podklady ve správním spise v souladu s uvedenými požadavky zdejšího soudu.

V. Náklady řízení

91. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení úspěšní žalobci mají právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložili.
92. Z obsahu soudního spisu žalobcům vyplývá právo na náhradu nákladů za právní zastoupení za pět úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, replika, doplnění vyjádření a účast u jednání) dle ustanovení § 11 vyhl. 177/1996 Sb. ve spojení s ustanovení § 12 odst. 4 vyhl. 177/1996 Sb., tedy náhrada za jednotlivé úkony právní služby za každého ze tří žalobců snižena o 20%, tj. 2.480 Kč za každého ze žalobců a každý jeden úkon, tj. celkem 37.200 Kč (5x3x2480). Dále z toho plyne náhrada nákladů za paušální náhradu výdajů podle ustanovení § 13 vyhl. 177/1996 Sb. za pět úkonů právní

služby, tj. 1.500 Kč, cestovné vč. náhrady za promeškaný čas dle § 14 vyhl. 177/1996 Sb. ve výši 4.013 Kč a částka 6.000 Kč za tři zaplacené soudní poplatky. Celkem tak ze soudního spisu vyplývá náhrada nákladů řízení spolu s DPH ve výši 58.942 Kč.

93. U soudního jednání předložil zástupce žalobců vyúčtování nákladů řízení na celkovou částku 33.654 Kč. Po opakovaném upozornění a dotazu soudu výslovně omezil náhradu nákladů řízení na uvedenou částku, přičemž soud přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení v celkové výši (vč. DPH) 33.654 Kč, neboť výše požadované náhrady nákladů řízení je nižší než ta, která vyplývá z obsahu soudního spisu a je pouze na žalobcích, zda požadují náhradu nákladů v plné výši, nebo zda svůj nárok omezí. Soud proto ani, vázán vyhlášeným rozsudkem, není oprávněn přihlížet k jakémukoliv později uplatněnému vyúčtování nákladů řízení ze strany žalobců.
94. Naopak bez ohledu na vyjádření žalobce nepovažoval za důvodně vynaložené náklady řízení za podání žalobce ze dne 22. 7. 2019, které bylo vyloučeno k samostatnému projednání, a ani částky zaplacené jako soudní poplatky za návrhy na vydání předběžných opatření, které byly neúspěšné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. listopadu 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu